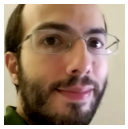
Qui és el rei

Per JoanM el dt., 20/03/2018 - 08:00

»Una vegada es reuniren els arbresper elegir-se un rei i consagrar-lo.

I van dir a l'olivera:
"Sigues tu la nostra reina!"
L'olivera els contestà:
"¿Renunciaré al meu oli,
que honora Déu i els homes,
per gronxar-me sobre els altres arbres?"

»Llavors els arbres van dir a la figuera:
"Vine, sigues tu la nostra reina!"
La figuera els contestà:
"¿Renunciaré a la meva dolçor
i als meus fruits saborosos,
per gronxar-me sobre els altres arbres?"

»Llavors els arbres van dir a la parra:
"Vine, sigues tu la nostra reina!"
La parra els contestà:
"¿Renunciaré al meu most,
que alegra Déu i els homes,
per gronxar-me sobre els altres arbres?"

»Llavors tots els arbres plegats van dir a l'arç:
"Vine, sigues tu el nostre rei!"
L'arç va contestar als arbres:
"Si de bona fe voleu ungir-me rei vostre,
veniu i aixoplugueu-vos a la meva ombra;
però si no és de bona fe, sortirà un foc de l'arç
que consumirà els cedres del Líban." (Jutges 9, 8-15)

Aquesta paràbola bíblica és molt actual. Governar dominant per damunt dels altres hauria de ser rebutjat per tots els "arbres bons" per motius de vocació i compromís. En canvi, aquell simple ésser humà que desitja col·locar-se al capdamunt dels altres, a la pràctica exigeix que tothom el segueixi o es torna violent: no té, de fet, autoritat moral pel fet d'estar a sobre.
Jesús, en canvi, parla d'un gir copernicà: "qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots". (Mc 10,43-44) Aquell sí que tindrà autoritat moral i se l'estimaran. Els arbres s'hi aixoplugaran sense necessitat d'ordenar-ho. Que la pregària ens inverteixi el govern en servei.